

garantere denne Kreditkasse. Ja, det er ganske vist, at det var et ekstraordinært Tilfælde, at Staten gik til Garantien i Fødsningen, men det erede Medlem skulde tillige have mindet om, at netop denne Kreditkasse bestod i meget lang Tid, og havde det ikke været nødvendigt at bevare Statsgarantien, saa kunde Staten jo have taget sin Garanti tilbage. Jeg skal tillige minde om, at denne Kreditkasse, som begyndte med et Bøls af kun 600,000 Kr., meget hurtigt gik op til 6 Millioner Kroner, saa at man jo altsaa ingenlunde kan sige, at her er et Exempel, som ikke passer paa det foreliggende Tilfælde. Dernæst havde det erede Medlem Betænkelse ved, at der ikke var tilstrækkelig Begrænsning for Garantien. Jeg maa dog tillade mig at tro, at, naar man her har været saa forsigtig, at saasnart der tabes henimod 1 pSt., saa træder Staten til og gjør sin Ret gjældende og ordner Forholdene, saa ligger der deri en ikke saa ganske liden Sikkerhed for Statskassens Vedkommende. Dernæst siger det erede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at det ikke har Meget at sige, at Formandsvalget skal godkjendes af Ministeren. Det erede Medlem gaar nemlig ud fra, at Ministeren er saa svag, at, naar Foreningen har valgt En til Formand, saa vil Ministeren, skjøndt han maasse ikke synes, at Vedkommendes Valg er heldigt, dog alligevel ikke kunne undlade at godkjende det. Jeg vil ikke tro, at det erede Medlem er berettiget til at gaa ud fra, at Ministeren skulde være saa svag, at han mindre vilde vogte over Statskassens Løve end være bange for at støde Vedkommende for Hovedet ved ikke at godkjende Valget. Jeg vil tro, at det erede Medlem ikke har været ganske heldig ved at begrunde sin Betragtning af Sagen paa denne Maade. Naar det erede Medlem tillige, for at minde om den overordentlige Fare, det vilde være for Statskassen, angav, at der var Udsigt til en Statsgaranti for 60 Millioner, er det ganske mærkeligt, at man i Landsstinget endog mente, at det kun var lidt sandsynligt, at man kunde bringe $\frac{1}{2}$ Million tilstede, ja, det skulde endog ikke være rimeligt, at der kunde oprettes en Kreditforening, idet det ikke vilde være let at samle Medlemmer for et Bøls af $\frac{1}{2}$ Million Kr. Jeg forstaaer ikke, hvorledes man kan faae dette til at rime sammen, skjøndt det erede Medlem gik ud fra den samme Betragtning, som blev fremsat i det andet Thing. Siden det erede Medlem fra Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) er en saa overordentlig varm Ven af Statskassen og er saa omhyggelig for den ved denne Leilighed, skal jeg dog minde om, at vi i dette Thing i den senere Tid ofte have haft en Sag for, hvor der var Tale om ikke blot en Udsigt til et betydeligt Tab for Statskassen, men hvor der faktisk havde vist sig at være et stort Tab for Statskassen, nemlig de betydelige Løve til Landeindomsbesidderne paa St. Croix; men

ved denne Sag har det erede Medlem aldrig taget sig saa varmt af Statskassens Interesser og har ikke haft Noget at indvende imod, at der blev givet Løve til disse Jordbrugere. Det er kun de Jordbrugere, som vi nu tale om, overfor hvilke det erede Medlem er saa forsigtig. Hvis det skulde lykkes at opnaa, at den erede Minister tiltraadte Lovforslaget, og der kom et Flertal for det i dette Thing, vilde jeg meget ønske, at Staten ogsaa kunde yde et selvstændigt kun lille Bidrag til den aarlige Administration af Foreningerne, idet det er sikkert, at Administrationsudgifterne ville blive meget betydelige for saadanne Foreninger, som maa have usædvanlig mange Konti. Administrationsudgifterne ville blive ikke saa lidt højere end i de bestaaende Kreditforeninger. Man har jo kunnet opgøre, at Administrationsudgifterne i Almindelighed for Smaaløse paa omtrent 1,000 Kr. ville blive 16 Kr. og for mindre Løve ville de naae op til 2 pSt. Hvis dette forhold sig rigtigt, ville umægtelig Administrationsudgifterne blive overordentlig betydelige, og kunde Staten derfor gaa til at yde et lille Bidrag aarlig, vilde jeg anse det for meget glædeligt. Her er det jo saa heldigt, at vi have det erede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds med, idet han netop bestemte udtalte, at han meget vilde ønske, at Staten ydede et Bidrag. Jeg skal imidlertid gjentage, hvad jeg udtalte før, at jeg meget nødig vil stille en Betingelse op, som skulde hindre Lovens Vedtagelse. § 3 siger, at det tillades, at Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler anbringes i disse Kreditforeninger. Det er en rar Paragraf den, hvis blot den var ligesaa god at faae Fortand af, som den er lystelig at se til, det vil sige, hvis blot denne Tilladelse til at anbringe Penge af offentlige Midler i Kreditforeningerne blev til Virkelighed. Men der har jeg megen Frygt efter den Erfaring, som man hidtil har kunnet høste. Det er jo netop Tilfældet, at alle disse offentlige Midler ingenlunde udsættes i smaa Løve, men udelukkende i store Løve; der er ikke givet et eneste Løve f. Ex. fra Livsforfikkingsanstalten til smaa Eiendomme. Der er for det sidste Aar, som man har Oplysninger fra, nemlig 1878, udløst 787,500 Kr., og det er et Bøls, som vilde have overordentlig Indflydelse, hvis der blev udløst til smaa Eiendomme; men naar man ser paa den Uddeling, der er foretaget, er det kun et Løve til et Bøls af 4,000 Kr., alle de andre gaa højere op fra 10—20,000 Kr. indtil 120,000 Kr., og gaar man til de Løve, der ere uddelte til Kommunerne, er der kun enkelte paa 4—6,000 Kr., hvorimod mange større, og et enkelt naeer op til 300,000 Kr. Jeg vil sige, at, hvis blot denne Sum blev uddelt aarlig til de mindre Jordbrugere, vilde det have en overordentlig gavnlig Indflydelse. Hvad nu det vigtige Spørgsmaal angaar, om man kunde gaa højere end til Eiendomme paa $2\frac{1}{2}$ Tusind Kr., vilde ogsaa jeg